

PRVÁ KAPITOLA

SLNKO A KLOBÁSKY V CESTÍČKU

V rozľahlom meste Londýn, kde obloha dokáže zmeniť farbu z tej najjasnejšej modrej na zlatistivú mihnutím oka, južne od veľkej hmlistej rieky a neďaleko krásneho listnatého parku sa prebúdza-la Elodie Hopková.

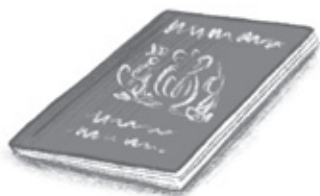
Spoza závesov pretekalo jemné svetlo letného východu slnka a Elodie zažmurkala rozospatými hnedými očami. Keď sa pretočila, vo vlasoch jej ticho zapraskali blesky a ona sa uškrnula. Zbožňovala, ako jej na končekoch vlasov poskakovala vlastná elektrická búročka. Na hlave mala záplavu zvlnených kučier, ktoré boli väčšinou hnedé, no rozžiarili sa namodro, ak bol nablízku jednorožec.

V útulnom byte na druhom poschodí, kde žila s ockom a s maman, vládol pokoj. Jediný zvuk, ktorý sa ozýval, vydával jej ocko Max – tichučko si pohvizdoval v kuchyni, zatiaľ čo miešal, piekol a zdobil bezlepkové koláče a dobrôtky na dnešný deň. Max vždy vstával šesť minút pred svitaním, aby mohol včas odísť a otvoriť pojazdné občerstvenie Pierko a papradie.

Elodie sa ponatáhovala a usmiala, keď si nejasne spomenula na svoj sen. Bola v ňom Búročka so svojimi hrdými a nádhernými rodičmi, majestátne sa týčili v divokých vlnách islandského mora. Roh malej Búročky vyžaroval jasné, trblietavé morské svetlo a Elodie sa zdalo, že v tom zvláštnom, tajuplnom jase zahliadla esenciu morských víl.

„Dúfam, že ste všetci šťastní,“ šepala sama pre seba, pričom sa snažila ignorovať bodavú bolesť v srdci pri spomienke na to, ako sa s nimi musela minulú jeseň rozlúčiť.

Elodie však v hĺbke duše vedela, že rodina jednorožcov zo Zimného úsvitu je slobodná a v bezpečí, a na ničom inom nezáležalo, aj keď jej veľmi chýbali.

ŠIESTA KAPITOLA

TAJOMSTVO TANCA NA VLNÁCH

Šesť minút pred svitaním, keď na londýnskom nebi zablikali posledné hviezdy, Elodie, Max a Esme odcupkali do krásneho zeleného parku. Malý jednorožec okolo nich poskakoval ľahko ako srnka. Zastavili až pri dodávke Pierka a papradia.

„Si si istá, že je to v poriadku?“ opýtala sa Esme, kým jemne pohladila Elodine kučery praskajúce bleskami. Elodie prikývla a poriadne rodičov objala, zatiaľ čo Skylar za ňou radostne dupotala po posledných jarných zvončekoch a prežúvala bodliaky.

„Áno, bude to fajn,“ uistila ich s horkosladkým pocitom z toho, že na dobrodružstvo s jednorožcom vyraža bez rodičov.

Parkom sa rozľahol priateľský štekot a Elodie sa uškrnula, pretože sa k nim dychtivo rútil Rufus nasledovaný Calebom, Kitom a Sophiou, ktorí vyzerali, že sa nevedia dočkať, kým vyrazia. Elodie sa zahľadela na Caleba, no ten upieral pohľad do zeme a bol ponorený vo vlastných myšlienkach alebo strachom celý bez seba. Bolo ťažké rozoznať to.

Možno ako jeden z vedúcich pátračov cítil rovnakú váhu zodpovednosti ako Elodie.

Aj keď to bolo neskutočne vzrušujúce, zároveň to znamenalo, že všetko závisí od nich.

„Dobré ráno!“ zvolala Joni, kým vykračovala k Pierku a papradiu oblečená v nádhernom sarongu, vo farebnom tričku, veľkom slamenom klobúku, v obrovských slnečných okuliarech a zlatých sandáloch s bundou prehodenou cez plece.

„Kto je pripravený zobrať túto tanečnicu na vlnách späť na pláž?“ zakričala Marnie-Mae a priťahla si Elodie do objatia.

„Len si dám rýchlu rannú rozcvičku,“ oznámila Sophia a rozvinula si svoju podložku na jogu. „Potom vyrazíme rovno na letisko. Chlapci už majú pripravené pasy.“

„Takže sa stretneme na Námestí svätého Marka v Benátkach!“ uzavrela nadšená Joni.

„Myslíte si, že Skylar to vo vlaku zvládne?“ spýtal sa Kit a úzkostlivo pritom pokrčil plecami.

„Pôvab Tanec na vlnách sa veľmi dobre prispôbil spoločnosti,“ vysvetlila Esme. „V blízkosti ľudí žijú už veľmi dlho, pretože na plážach sa nemajú kde ukryť. Som si istá, že Skylar má skryté talenty, o ktorých neviem dokonca ani ja.“

Skupina kamarátov prikývla a s rozžiarenými očami premýšľala nad slovami Elodinej maman.

„Zabalil som vám nejaké dobroty na cestu,“ oznámil im Max, pričom Elodie podával škatuľu plnú chutne vyzerajúceho bezlepkového pečiva a veľkú termosku bezkofeínovej kávy pre Joni.

„Čoskoro sa uvidíme v Benátkach,“ pozdravil ich Kit a tľapol si so všetkými kamarátmi.

Maman na Elodino čelo vtlačila bozk voňajúci po ružiach a Max ju naposledy silno objal.

Caleb potichu podišiel ku Skylar a na znak rešpektu pred ňou sklonil hlavu. Pieskový jednorozec mu nosom jemne postrapatil vlasy a veselo